

СЕКЦІЯ 4 - УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ТА ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ

БАХМАЧ Н.В., м. Ірпінь, НУДПСУ
КОТКОВА І.О., м. Ірпінь, НУДПСУ

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Успішне функціонування підприємств і досягнення стратегічних цілей в умовах конкуренції значною мірою залежать від активної і цілеспрямованої інвестиційно-інноваційної діяльності.

Актуальність даної роботи полягає в тому щоб визначити основні проблеми інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні та пріоритетні шляхи їх вирішення.

В економічній літературі багато приділено уваги питанням інноваційної діяльності, інноваційно-інвестиційного менеджменту, стратегічному плануванню інноваційно-інвестиційної діяльності ці питання висвітлені в працях вітчизняних і зарубіжних науковців, а саме: В.П. Олександрової, Ю.М. Бажала, Ю.М. Вербицької, І.В. Дем'яненка, С.В. Валдайцева, В.Д. Шапіра та ін.

У сучасних ринкових умовах існує ряд проблем, які перешкоджають та уповільнюють здійснення управління інноваційно-інвестиційною діяльністю підприємства. Найбільш поширеними серед яких є наступні:

- управління здійснюється без урахування факторів ризику і невизначеності зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства, усе це призводить до того, що ряд нововведень завершується комерційними невдачами;

- діюча система оподаткування не стимулює довгострокові накопичення підприємств, що дозволило б останнім реалізувати інноваційні проекти. Внаслідок цього українська інноваційна сфера не стала привабливою як для вітчизняних, так і для іноземних інвесторів;

- організаційні структури управління підприємствами, зазвичай, не пристосовані до вирішення завдань інноваційно-інвестиційної діяльності, тобто використовуються застарілі

лінійно-функціональні структури, що не відповідають складним сучасним умовам господарювання;

- не розроблена загально призначена методика комплексної оцінки інноваційно-інвестиційної діяльності промислових підприємств, яка дозволить приймати управлінські рішення на довгострокову перспективу;

- дуже мала частка реалізованої інноваційної продукції у загальному обсязі

- промислової продукції;

- наявність складних механізмів реєстрації інноваційних проектів та нестача відповідного кваліфікованого персоналу;

- обмеженість у залученні відповідних фінансових коштів;

- через високу вартість кредитних ресурсів можливість використання залучених коштів суттєво обмежена [1].

Досить значною проблемою управління інноваційно-інвестиційною діяльністю підприємств є кризове становище у сучасній економіці та можливість уповільнення темпів зростання ВВП, що несе за собою наступні наслідки: збереження дефіциту фінансових ресурсів підприємств на розробку і виробництво інноваційної продукції; погіршення державного фінансування; високий економічний ризик у зв'язку зі значними витратами на організацію виробництва, нововведень та їх сертифікацію, а також невизначеністю ринків збуту; недосконалість законодавчої бази в частині надання гарантій інвесторам; низький рівень проведення патентних досліджень та їх комерціалізації на підприємстві [3].

Слід зазначити, що значна увага приділяється проблемам управління інноваційно-інвестиційними процесами на рівні економіки країни та окремих галузей. Але на сучасному етапі розвитку економіки України виникає необхідність постійного вдосконалення стратегічних напрямків розвитку інноваційно-інвестиційного сектору економіки на регіональному та міжрегіональному рівнях. Світовий досвід нагромадив значну кількість методів та прийомів інноваційно-інвестиційного аналізу, але їх застосування у вітчизняних умовах є проблемним, бо самі вони потребують подальшого вдосконалення [4].

Отже, інноваційно-інвестиційна діяльність повинна бути направлена на розв'язання наступних задач: забезпечення економічного і соціального розвитку регіонів з урахуванням раціонального використання їх потенціалу, відтворення місцевих

ресурсів і охорона навколишнього середовища; комплексне рішення міжгалузевих науково-технічних і організаційно-управлінських проблем, обумовлених необхідністю подолання кризи, економічного поживлення, розвитку на користь регіону і країни у цілому; підвищення технологічного й інформаційного рівня всіх сфер господарської діяльності для досягнення конкурентоспроможності продукції і послуг підприємницьких структур регіону; реалізація стратегії розвитку регіонів, сприяння формуванню високоефективної структури їх економіки.

Список літератури: 1. Напрямки розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств [Електронний ресурс].-Режим доступу:http://vk.com/doc82643_365246208429?hash=a6fba9a357dc97e3ac&dl=dc01ac62f5ac73fe4 2. Передумови розвитку інвестиційно-інноваційних процесів в економіці України [Електронний ресурс].-Режим доступу:http://vk.com/doc82643365_246208084?hash=44389238ebf12a7366&dl=1f1e3f951dc0fec70c 3. Теоретичні аспекти дослідження інвестиційної діяльності [Електронний ресурс].-Режим доступу: http://vk.com/doc_8264336_5_24_6208635?hash=0b425737ef830573ee&dl=568e06c2f3fa8c3184 4. Управління інноваційно-інвестиційною діяльністю підприємства [Електронний ресурс].-Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/SocGum/%20/EvD/2011_1/37.pdf

БЕЛОКОНЬ А.В., магістр, Миколаївській національний університет імені В. О. Сухомлинського

НАЗАРОВА Л.В., к.е.н., доц., Миколаївській національний університет імені В. О. Сухомлинського

АНАЛІЗ ЕКСПОРТУ ТА ІМПОРТУ МАШИНОБУДІВНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

При здійсненні експортно-імпортних операцій підприємства машинобудівного сектору зіштовхуються з рядом проблем, що викликають додаткові витрати як з боку виробників, так і з боку споживачів. Якщо внутрішні виробники функціонують в більш жорстких умовах до забезпечення безпеки продукції, то вони матимуть більш високі витрати на виробництво і збут порівняно з виробниками-імпортерами, які виграють за більш низькими цінами внаслідок відсутності строгих форм контролю якості та безпеки продукції. Споживачі можуть бути готові сплачувати за додаткові характеристики безпеки, але відсутність платоспроможного попиту може призвести до втрати підприємством-виробником ринкових позицій, що в значній мірі знижує рівень його безпеки. Від конкурентоспроможності машинобудівних підприємств в основному залежить місце країни